

Pandèmia i reflexió

18 de Gener de 2022

Aviat farà dos anys de la pandèmia del nostre segle, ja que de pandèmies n'hi ha hagut sempre. L'aparició de la Covid-19 ha caigut com un llamp sobre el cap de les nostres societats tan tecnificades i tan medicalitzades que semblava impossible que una malaltia tan greu i mortal en alguns casos, ens toqués un pèl. Sobirana supèrbia, la nostra, ignorant que des que naixem som éssers fràgils, que la vida és un miracle encara que no hi creiem.

La pandèmia que ens va tancar a casa i que ha demanat a la gent tanta paciència, tants sacrificis i mesures de prevenció, la pandèmia que ha causat tantes crisis personals, laborals i polítiques, ens havia de fer reflexionar sobre el model de vida que ja sabem que no va enlloc. O, sí, de cap a l'extinció de la vida natural en un planeta en crisi si no hi posem remei, el canvi climàtic és una realitat.

Cada dia escoltem xifres de malalts i morts, de vacunes i investigacions de nous remeis. Fa bo saber-ho. Però és tota la informació disponible o n'hi ha d'oculta? No s'ha arribat a treure l'entrellat de l'origen de la Covid-19, i fora bo saber, encara que cogui, si com s'ha dit va ser un error humà de laboratori o es tracta de la mutació d'algun virus anterior com ara mateix està mutant la Covid-19. Tenim dret a saber-ho, com fora bo saber, encara que seria més dur de saber, si hi ha hagut altres raons, segurament d'ordre crematístic, que han abocat a aquest daltabaix de grans dimensions, un encadenat d'esdeveniments inesperats que ens caldrà comprendre i digerir.

A Pandèmia i postveritat. La vida, la consciència i la Quarta Revolució Industrial (Fragmenta), el filòsof Jordi Pigem s'atreveix, amb dades a la mà, a explorar el munt de complexitats que envolten la pandèmia i que fa temps que transformen el món per a bé i per a mal. Ens cal reflexionar, anar més enllà per reforçar el nostre criteri amb una base més àmplia de coneixements. El canvi que a l'inici de la pandèmia ens vam prometre que s'havia de produir a favor de la vida i el seu sentit humà, la democràcia i la llibertat d'expressió, no ve sol. Els poders installats se les saben totes. Cal estar desperts i forçar els canvis que a ulls vists són tan necessaris.

